Temps Ordinari - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 29/01/2017 - 09:00

So 2, 3; 3, 12-13
1 Co 1, 26-31
Mt 5, 1-12a

1. La xarxa ardent del Nou Testament ***Així és com goso de qualificar el missatge de les Benaurances del Nou Testament. Allò que Moisès va contemplar a la muntanya de l'Horeb, la muntanya de Déu, com la qualifica el llibre de l'Èxode, veient que davant seu hi havia una bardissa que cremava i no es consumia. Això mateix és el que nosaltres podem contemplar en la muntanya de Jesús, quan estrena el seu primer missatge adreçat a les multituds i al grup dels seus deixebles. Estem davant de la quinta essència de l'Evangeli; uns diuen que és el viu retrat de la persona i la vida de Jesús; altres creuen que és el Regne de Déu en estat pur. Per més que passi el temps, no es consumeix la seva transcendència, el seu atractiu i també la seva dificultat a viure-les i a dur-les a la pràctica.***

2. Canvi de decorat
I un canvi espectacular, transcendental. En un altre moment decisiu de la història de la salvació, al Sinaí, Moisès pujà sol a la muntanya, on Déu, enmig d'un acompanyament, avui diríem galàctic, de foc i fum, signes de la seva transcendència. I allí, amb la pregària, la reflexió i la gràcia de Déu, pensa i formula els 10 Manaments, que són la primera declaració universal dels Drets Humans. Era el que en aquell moment li convenia a la Humanitat: una llei que protegís la seva dignitat i la seva llibertat.

Ara, a la vora del llac de Galilea, és el mateix Jesús el qui puja a la muntanya "amb els seus deixebles i la gent", la gentada d'una Humanitat assedegada de felicitat i plenituds de vida. I provocat per la seva situació, veient aquells ulls que esperen una resposta als seus interrogants, el Mestre va desgranant unes propostes, estranyes, noves, inimaginables. Sempre m'ha impressionat que la primera paraula que Mateu posa en llavis de Jesús, quan s'adreça a les multituds, sigui "benaurats", "feliços vosaltres si..." Sembla que Déu ha canviat d'imatge, s'ha humanitzat, s'ha fet més proper. I tot gràcies a aquest Jesús que, ja des del moment del seu Baptisme, es barreja amb la gent, fa olor de pobresa, d'innocència, de pau, de dolor, de misericòrdia, de plor, de tota mena de situació humana, de Déu encarnat en la humanitat.

3. **Proximitat**
Totes les propostes que ens fa Jesús parlen de futur. Però no es tracta del futur més enllà de la mort, del Cel, de la Vida Eterna. Es tracta del "ara i aquí", de viure aquesta benaurança i aquesta plenitud ja en aquesta vida. Es tracta d'una proximitat, tal com li agrada dir al Bisbe de Roma, el Papa Francesc, quan afirma: Un cristianisme sense proximitat no és cristianisme. Només veurem que són veritat quan les visquem, quan tinguem la generositat i el coratge de viure-les, quan ens llancem amb el paracaigudes... llavors veurem que se'ns obrirà. Per això algú, amb ànima poètica, va dir que les Benaurances eren "un cant a la vida", perquè pinten totes les situacions que podem experimentar en l'aventura del seguiment a Jesús.

4. Una contracultura
Així és com un teòleg, Luis González Carvajal, qualifica les Benaurances, com un missatge contracultural, molt diferent dels criteris de la vida que la cultura de la societat d'avui ens ofereix quan parla de la felicitat, del benestar, de l'ideal de vida per als homes i dones d'avui. I, ben mirat, és així. Segur que l' anunci per Televisió d'alguna de les vuit Benaurances causaria un veritable impacte en l'espectador, seria com una provocació... O ves a saber, potser més d'algun cor generós, somiador, utòpic, "s'hi apuntaria". De fet, sortosament, benauradament, ja passa així...

ETIQUETES
CONTRACULTURA BENAURANCES PROXIMITAT